

Az ókori India és Kína (Tk. 40-42. oldal)

1. Az ókori India (Ázsia déli részén)

- természeti adottságai:
 - a, az Indus és a Gangesz folyók völgyében fekszik
 - b, északról a Himalája hegység határolja
- hatalmas városállamok jellemzik
 - a, élükön: rádza (király) állt (pl. Asóka)
 - b, házaik téglából épültek
- a társadalmat kasztrendszer jellemezte
(kaszt: azonos jogokkal rendelkezők csoportja)
- öntözéses földművelést tett lehetővé:
 - a, folyók közelsége,
 - b, nyári monszun (bőséges csapadékot hozó szél)
 - c, víztárolók kialakítása
- vallásai:
 - a, hindu vallás: lélekvándorlás tana jellemzi
(Védák: szent könyvek)
 - Brahma a Teremtő,
 - Visnu a Megtartó,
 - Siva a Pusztító istenség
 - b, buddhizmus (Buddha: megvilágosodott) tanai:
 - le kell mondani vágyainkról,
 - lelkünk nem születik újjá, eljut a Nirvánába
(legfőbb boldogság, béke állapota)

2. Az ókori Kína

- természeti adottságai:
 - a, a Jangce (Kék) és a Huang-ho (Sárga) folyó között terül el
 - b, területét a sivatag, és a kínai Nagy Fal („Könnyek Fala”) védi
- államának alapítója: Csin Si Huang-ti (kínai császár)
(sírja mellett cseréphadsereg, 8000 életnagyságú agyagkatonával)
- öntözéses földművelés → búza, rizs, tea termesztése
- híres találmányai: porcelán, selyem, iránytű, papír, puszkapor
- kereskedelmi útja Európa felé az ún. Selyemút
- írása: bonyolult jelrendszert használ.